

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/168/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212204137
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212204137.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Resistance Investments, s.r.o., Pred poľom 372/8, Trenčín, IČO: 46 476 105, zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Čičmancom, Hasičská 3855, 911 01 Trenčín, proti odporkyni: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/X, XXX XX Z. nad Z., o zaplatenie 388,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, zo dňa 16. januára 2013, č.k. 6C/99/2012-37, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd rozhodol tak, že súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 66,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 66,40 eur od 16.8.2008 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, návrh navrhovateľa zamietol. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov, nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, podaným dňa 12.9.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 388,44 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 388,44 eur od 16.08.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o., uzatvoril s odporkyňou dňa 23.1.2008 zmluvu o úvere č. 10000099, na základe ktorej, bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 331,94 eur (10 000,- Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť v 12 mesačných splátkach po 48,56 eur (1 463 Sk). Prevzatie poskytnutých finančných prostriedkov, odporkyňa potvrdila svojim podpisom na zmluve o úvere. Napriek viacerým písomným upomienkam a telefonickým upozorneniam, si odporkyňa riadne a včas neplnila svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, následkom čoho sa dostala dňa 14.8.2008 do omeškania a dňa 15.08.2008, bol úver vyhlásený za predčasne splatný. Odporkyňa ku dňu podania návrhu, uhradila spolu sumu 194,28 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.9.2009, sa navrhovateľ stal novým veriteľom zo zmluvy o úvere. Podaním z 15.1.2013, navrhovateľ vzal návrh čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie sumy 66,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 66,40 eur od 16.8.2008 do zaplatenia. Dôvod čiastočného späťvzatia návrhu, navrhovateľ neuviedol. Z vykonaného dokazovania zistil súd, že spoločnosť Benefit Invest, s.r.o., ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník, uzatvorili dňa 23.1.2008 zmluvu o úvere č. 10000099 (ďalej len "zmluva"). Na základe zmluvy, sa veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyni úver vo výške 10 000 Sk a odporkyňa sa zaviazala splatiť úver v 12 mesačných splátkach, po 1.463 Sk. Na konci tlačiva zmluvy, pod priestorom na dátum a podpisy účastníkov zmluvy, je samostatný rámček s textom "Potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti: Dlžník svojim podpisom potvrdzuje prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve dňa" a nasleduje vybodkovaný priestor na doplnenie dátumu a podpisu dlžníka. Podpis odporkyne v tomto rámčeku, nie je. Súčasťou zmluvy, sú aj všeobecné zmluvné podmienky. V bode 1 týchto všeobecných zmluvných

podmienok sa uvádza, že "O odovzdaní úveru, bude vystavený príjmový doklad, podpísaný dlžníkom." a v bode 6 všeobecných zmluvných podmienok sa uvádza, že "svojim podpisom na zmluve o úvere dlžník výslovne a nespochybniteľne potvrdzuje prevzatie sumy istiny úveru, v hotovosti od veriteľa pri podpise tejto zmluvy." Súčasne s podpísaním zmluvy, dňa 23.1.2008, spoločnosť Benefit Invest, s.r.o., a odporkyňa podpísali formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde sa v bode "2. Základné charakteristiky spotrebiteľského úveru" položke "B. Čerpanie spotrebiteľského úveru" okrem iného uvádza: "O poskytnutí úveru bude vystavený príjmový doklad veriteľa podpísaný dlžníkom."

Ďalej s odkazom na ust. § 196 ods. 1, 3 O.s.p., § 120 ods. 1, 4 O.s.p. okresný súd v odôvodnení uviedol, že vzhľadom k tomu, že k čiastočnému späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo pred pojednávaním, súd konanie v späťvzatej časti zastavil, aj bez vyjadrenia odporkyne, keďže jej prípadný nesúhlas, by podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku bol bez právneho významu.

Pokiaľ ide o zostávajúcu časť návrhu, na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkaznú povinnosť, keď súdu nepredložil dôkaz o tom, že jeho právny predchodca, pri podpise zmluvy, alebo po jej podpise, skutočne odovzdal odporkyni sumu, ktorá mala byť predmetom úveru. Pochybnosti o skutočnom odovzdaní financií odporkyni vzbudzuje skutočnosť, že osobitný rámček určený na potvrdenie prevzatia peňažnej hotovosti pod textom zmluvy je prázdny, vo všeobecných zmluvných podmienkach zmluvy, sú uvedené dva vzájomne si odporujúce body týkajúce sa odovzdania financií (body 1 a 6, viď vyššie), pričom tieto všeobecné zmluvné podmienky, formuloval samotný právny predchodca navrhovateľa, a vo formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že o poskytnutí úveru bude vystavený príjmový doklad veriteľa, podpísaný dlžníkom. Za takýchto skutkových okolností, súd nemohol vychádzať z predpokladu, že už samotným podpisom na zmluve o úvere, dlžník potvrdzuje prevzatie istiny úveru. Navrhovateľ bol uznesením z 20.9.2012, ktoré mu bolo riadne doručené dňa 26.9.2012, poučený okrem iného aj podľa § 120 ods. 1 a 4 Občianskeho súdneho poriadku, napriek tomu však nepredložil súdu príjmový doklad, podpísaný odporkyňou a nepredložil ani neoznačil ani iný dôkaz o tom, že odporkyňa istinu úveru prevzala. Z uvedených dôvodov, mal súd za to, že navrhovateľ neunesol dôkaznú povinnosť a preto návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Keďže odporkyňa, ktorá mala vo veci plný úspech, nepožiadala o náhradu trov konania, súd vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Rozsudok okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol navrhovateľ a to v časti výrokov II. a III., t.j. v časti, v ktorej vo zvyšku okresný súd jeho návrh zamietol a rozhodol o náhrade trov konania a žiadal, aby odvolací súd, napadnuté rozhodnutie čo do tejto časti zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu, na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne, aby zmenil napadnuté rozhodnutie a to tak, že navrhovateľovi v celom rozsahu prizná nárok, v konaní uplatnený a súčasne zaviazal odporkyňu, k náhrade trov konania navrhovateľovi. Uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu, čo do napadnutej časti, považuje za nesprávne, pretože doteraz zistený skutkový stav neobstojí, keďže súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov, k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.. Podľa jeho názoru, nesprávny je záver prvostupňového súdu, že navrhovateľ neunesol dôkaznú povinnosť, keď súdu nepredložil dôkaz o tom, že právny predchodca navrhovateľa, pri podpise zmluvy o úvere, skutočne odovzdal odporkyni sumu, ktorá je predmetom úveru. Podľa jeho názoru, z ním predložených listinných dokladov vyplýva, že niet pochyb o tom, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, došlo dňa 23.01.2008 k riadnemu uzatvoreniu predmetnej zmluvy o úvere. Podľa jeho názoru skutočnosť, že odporkyňa prevzala finančnú hotovosť vo výške 331,94 eur, navrhovateľ dostatočne preukázal špecifikáciou uhradených splátok zo strany odporkyne, z čoho vyplýva, že odporkyňa uhradila navrhovateľovi vychádzajúc z tejto zmluvy, sumu 194,28 eur. Poukázal na to, že v prípade, ak by nebolo došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov odporkyni, nebol žiaden dôvod z jej strany, k úhrade jednotlivých splátok, v prospech právneho predchodcu navrhovateľa. Poukázal na dohodu a splátkový kalendár zo dňa 03.09.2008, s vlastnoručným podpisom odporkyne a uznanie dlhu zo dňa 19.09.2009, pričom tieto listiny dokazujú skutočnosť, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, bol uzatvorený záväzkový vzťah a odporkyňa si svojho dlhu, bola vedomá. Poukázal na to, že k návrhu predložil všetky dôkazy, ktoré v danom momente považoval za potrebné na objasnenie rozhodných skutočností a nakoľko zo

strany odporkyne, v priebehu konania nedošlo k akémukoľvek spochybneniu odovzdania finančných prostriedkov, považoval túto skutočnosť navrhovateľ za dostatočne preukázanú a preto ani žiadne ďalšie dôkazy súdu nepredkladal. Pokiaľ mal súd za to, že listiny ním predložené sú nepostačujúce a spochybňujú prevzatie finančnej čiastky odporkyňou, mal ho súd na predloženie ďalších dôkazov vyzvať.

Odporkyňa nevyužila svoje právo písomne sa vyjadriť k odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne vykonaného dokazovania, za použitia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušiť a v zmysle ods. 2 cit. ustanovenia v napadnutej časti vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.. Rozsudok okresného súdu v časti, ktorou zastavil konanie o zaplatenie sumy 66,40 eur s príslušenstvom, teda vo výroku v časti I. „z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmaval, pretože vo vzťahu k nemu, rozhodnutie prvostupňového súdu, napadnuté nebolo, teda čo do tejto časti, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.).

Ust. § 120 ods. 1 posledná veta O.s.p. súdu umožňuje, aby vykonal aj iné dôkazy, ako tie, ktoré navrhli účastníci konania. Predmetné ustanovenie dáva súdu možnosť, napomôcť zisteniu skutkového stavu. Ide o prelomenie zásady formálnej pravdy v sporovom konaní, pretože súd vlastne prestáva byť viazaný dôkaznými návrhmi strán. Takýto postup nie je pravidlom, naopak ide o výnimočný postup, ktorý je možné využiť vtedy, keď je vykonanie nenavrhnutých dôkazov, nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ide o oprávnenie súdu, vstúpiť iniciatívne do konania vtedy, ak táto potreba, z konania logicky vyplynie a zabezpečí spravodlivé rozhodnutie vo veci. Jedným z dôkazných prostriedkov, je aj výsluch účastníka (§ 131 O.s.p.).

V preskúmvanej veci, z obsahu spisového materiálu vyplýva, že spoločnosť Benefitinvest, s.r.o. ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník, uzatvorili dňa 23.01.2008 zmluvu o úvere č. 1000099, na základe ktorej, sa veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyňi úver, vo výške 10.000,- Sk a odporkyňa sa ho zaviazala splácať v 12-tich mesačných splátkach po 1.463,- Sk. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že navrhovateľ nepredložil dôkaz o tom, že jeho právny predchodca pri podpise zmluvy, alebo po jej podpise, skutočne odovzdal odporkyne sumu, ktorá mala byť predmetom úveru, pretože pochybnosti v tomto smere vzbudzuje skutočnosť, že osobitný rámček určený na potvrdenie prevzatia peňažnej hotovosti pod textom zmluvy, je prázdny a vo všeobecných zmluvných podmienkach zmluvy, sú uvedené dva vzájomne si odporujúce body, týkajúce sa odovzdania financií. Za takýchto skutkových okolností, súd nemohol vychádzať z predpokladu, že samotným podpisom na zmluve o úvere, dlžník potvrdzuje prevzatie istiny úveru. Odvolací súd preskúmaním veci zastáva názor, že záver okresného súdu nemá oporu v doposiaľ vykonanom dokazovaní. Pokiaľ mal okresný súd pochybnosť, ako v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, o skutočnom odovzdaní financií odporkyňi, bolo potrebné túto pochybnosť odstrániť, aj vzhľadom na skutkové tvrdenia navrhovateľa v návrhu, že odporkyňa ku dňu podania návrhu, z poskytnutého úveru uhradila sumu 194,28 eur a to v ním presne špecifikovaných splátkach. Za existencie tohto tvrdenia navrhovateľa, ako aj oznámenia navrhovateľa odporkyňi, o zosplatnení úveru za situácie, že odporkyňa v priebehu konania bola v celom rozsahu nečinná a súd mal pochybnosti o navrhovateľom tvrdených skutočnostiach, pričom súdu nebolo doručené žiadne písomne podanie odporkyne, ktorým by tvrdenia navrhovateľa spochybňovala, nemožno považovať za správny taký postup okresného súdu, ak na jeho strane existujúce pochybnosti, vo vzťahu k skutočnému odovzdaniu financií odporkyňi a nečinnosti odporkyne, vyhodnotil v jej prospech a bez ďalšieho s odôvodnením, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, jeho návrh zamietol. Minimálne vykonanie dôkazu výsluchom odporkyne, bolo potrebné vykonať.

Z uvedených dôvodov, vzhľadom aj na okresným súdom konštatovanú existenciu pochybností, ktoré doposiaľ odstránené neboli, bude úlohou okresného súdu po vrátení veci, doplniť dokazovanie, minimálne výsluchom odporkyne, a s poukazom aj na závery z tohto výsluchu vyplývajúce, dôkazy komplexne vyhodnotiť a následne vo veci opätovne rozhodnúť.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, za použitia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Prvostupňový súd pri novom rozhodovaní vo veci, rozhodne tak o trovách prvostupňového, ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Úlohou okresného súdu, pri novom rozhodovaní vo veci, bude vysporiadať sa aj skutočnosťami, uvedenými navrhovateľom v písomne podanom odvolaní a s listinnými dokladmi, v odvolacom konaní predloženými.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .